

ЯКІСТЬ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Поліпшення якості освіти та рівний доступ до неї є одним з головних завдань сучасної державної політики в галузі освіти, національним пріоритетом і передумовою для реалізації прав громадян на освіту [1]. Європа в межах Болонського процесу сприймає якість освіти як об'єкт суспільного єднання національних освітніх систем, що сприятимуть розвитку якісної освіти.

Україна чітко визначила орієнтир на входження в освітній і науковий простір Європи. Одним із стержневих концептуальних положень, закладених в основу порівняльно-педагогічних досліджень, є ідея про ефективність функціонування національної системи професійної підготовки вчителів. Вона залежить від найповнішого врахування загальних тенденцій розвитку теорії і практики педагогічної освіти та збереження культурно – національних традицій в галузі професійної підготовки вчителів.

Процеси європейської інтеграції сприяли тому, що традиції західноєвропейського суспільства з їх більшою гнучкістю, відповідністю постіндустріальному суспільству, а також можливостям розробки ефективних освітніх технологій, адоптованих до різних соціокультурних умов, фактично стали еталоном для розвитку всіх країн Європи[2]. Основні принципи реформ полягають у наступному:

по-перше – у підготовці висококваліфікованого фахівця здійснюється послідовна цілісна система: учень-студент-фахівець (бакалавр, магістр, спеціаліст);

по-друге - у реалізації стандартів освіти сучасності в їх змістовому організаційному вираженні застосовуються такі базові принципи: самостійність, творча активність, удосконалення свого фахового рівня, гуманістичність, професійна глибина і досконалість та постійне засвоєння методів інноваційних технологій;

по-третє - сьогоднішня освіта невід'ємна від інтеграції освітньої діяльності у європейський і світовий інформаційний простір.

Якість освіти це багатовимірне методологічне поняття, яке різнобічно віддзеркалює суспільне життя – соціальні, економічні, політичні, педагогічні, демографічні та інші життєво значущі для розвитку люди-

ни сторони життя. Національною доктриною розвитку освіти й чинною законодавчою базою визначено якість освіти, а державними стандартами освіти – якість навчальних результатів. У широкому трактуванні якість освіти розумують як збалансовану відповідність процесу, результату і самої освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти. У вузькому розумінні – це перелік вимог до особистості, освітнього середовища й системи освіти, яка реалізує їх на певних етапах навчання людини. Тому суб'єкт освітнього процесу оцінюють його якість за відповідністю слідуючим показникам, а саме:

- відповідність суспільному ідеалу освіченої людини;
- процесу організації навчання і виховання;
- результату навчальної діяльності;
- критеріям подальшого функціонування освітньої системи.

Отже, забезпечення високоякісної освіти на всіх її етапах і рівнях, якісне управління та оцінювання її результативності постають основними завданнями сьогодення і мають не лише педагогічний чи науковий контекст, але й соціальний, політичний та управлінський.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про національну доктрину розвитку освіти: Указ Президента України // Законодавчі акти України з питань освіти: Зб.-К.: Парламент. вид-во, 2004

2. Селезнёва Н.А. Качество высшего образования как объект системного исследования // Проблемы качества образования: Материалы XI Всерос. науч. – метод. Конференции. – Москва; УФА, 2001-С5-28.

С.М. Кондур, канд. техн. наук, доцент,
Н.Є. Кондур

Львівський державний аграрний університет, м. Дубляни

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ – ОДИН ІЗ ШЛЯХІВ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Відомо, що кожна людина являє собою індивідуальність. Говорячи про студентів можна стверджувати, що особистість студента в процесі розвитку формується за умови його активної участі в різних видах діяльності, зокрема й у навчальній. У зв'язку з переходом на ступеневу освіту особливу увагу, на наш погляд, слід звернути на індивідуальний підхід під час підготовки фахівців.